

og Gader, Kommunernes Overtagelse af private Vejes og Gaders Vedligeholdelse, Belysning af private Veje og Gader, Gade- og Vejnavne, Afsætning af Gade- og Vejlinier, Beskyttelse af kommunale Vejplaner, Overgange og Overkørsler, Renholdelse og Snekastning, Tvangsafstaaelse af Grunde og Bygninger til Gader og Veje, Vurderingskommissioner til Udmaaling af Erstatninger m. v., altsaa i det hele taget om Forhold, der naturligt henhører under Ministeriet for offentlige Arbejder. Det maa skønnes uhensigtsmæssigt, at disse Forhold forbliver under Indenrigsministeriets Ressort, da færdselsmæssige og trafiktekniske Hensyn selvsagt spiller en afgørende Rolle ved Udformningen af disse Gade- og Vejvedtægter.

Det maa anses for rettest, at den øverste administrative Myndighed saavel for Vejene inden for som uden for Købstadkommunerne fremtidig henlægges under Ministeriet for offentlige Arbejder, idet Adskillelsen mellem Vejforhold i Byerne, der hidtil har sorteret under Indenrigsministeriet, og Vejforhold uden for Byerne, der hidtil har sorteret under Ministeriet for offentlige Arbejder, er uheldig i administrativ Henseende.

De fleste af de af Indenrigsministeriet udfærdigede Gade- og Vejvedtægter er udarbejdet efter en „Normalvedtægt“. Det har været overvejet at optage alle eller de vigtigste af Normalvedtægtens Bestemmelser i selve Vejloven, hvilken Fremgangsmaade naturligvis vilde have den Fordel, at Retstilstanden med Hensyn til vejvæsenets Forskrifter derved blev ens for alle Landets Købstæder. Alligevel har man skønnet det mest praktisk at indføre den Ordning, at Ministeriet for offentlige Arbejder faar Bemyndigelse til at udfærdige Vedtægter, hvorefter Grundsetningerne i nærværende Lov og Loven af 14. December 1857 gøres anvendelige for Bygaderne. Det har herved været Tanken i første Omgang at bibeholde de nuværende Vedtægter med den Ændring, at det fremtidig er Ministeriet for offentlige Arbejder og ikke Indenrigsministeriet, der træffer Afgørelse om de Forhold, som efter Vedtægternes Regler er henlagt til Indenrigsministeriets endelige Bestemmelse, for senere, naar Ministeren for offentlige Arbejder har udfærdiget de i § 25 omhandlede almindelige Vejregler, at foranledige, at Vedtægterne ændres under Hensyntagen til disse Regler og til Grundsetningerne i nærværende Lov, hvorved man efterhaanden vil kunne naa hen til enslydende eller paa det nærmeste enslydende Vedtægter for alle Landets Købstæder.

B. Landkommuner med bymæssig Bebyggelse.

Efter Lov Nr. 90 af 23. Marts 1932 om Anlæg, Overtagelse og Vedligeholdelse af Gader og Veje i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse kan der ved en af vedkommende Sogneraad affattet Vedtægt med Amtsraadets Samtykke fastsættes Regler om Anlæg af nye Gader eller Veje ved Kommunens Foranstaltning, herunder Ekspropriation af Grund til disse, om private Gaders eller Vejes Overtagelse af Kommunen, om Udgifterne ved de saaledes overtagne Gaders eller Vejes Hovedistandsættelse, derunder Makadamisering, Brolægning, Asfaltering eller anden lignende Befæstelse, Fortovsbelægning indbefattet, samt om Anlæg af nye private Gader og Veje, alt i Lighed med Bestemmelserne i Loven af 14. December 1857 om Gader og Veje i København.

Disse Vedtægter foreslaas overført til Ministeriet for offentlige Arbejder ligesom Vedtægterne i Byerne, og saaledes at Ministeriet faar samme Beføjelser for de to Arter af Vedtægter, nemlig dels en Beføjelse til at udfærdige Vedtægter efter Indstilling fra de paagældende Kommunalbestyrelser, dels Beføjelse til at ændre tidligere stadfæstede Vedtægter.

Saafernt der er udfærdiget Vedtægter for en Købstad eller en Landkommune med bymæssig Bebyggelse, kommer nærværende Lovs Regler om Ekspropriation, Anlæg af Overkørsler til Veje eller Gader m. v. samt om Stier og private Fællesveje og Fællesgader i Henhold til § 54 kun til Anvendelse i det Omfang, i hvilket Vedtægterne ikke giver særlige Regler herom.

For at afskære enhver Tvivl har man i § 57 optaget en Bestemmelse om, at de af Indenrigsministeriet og vedkommende Kommunalbestyrelse tidligere udfærdigede Gade- og Vejvedtægter i henholdsvis Købstæder, Frederiksberg og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse har Gyldighed, indtil de maatte afløses af Vedtægter, udfærdiget af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Til § 20.

Man har foreslaaet indført en Regel om, at Arbejder paa Ledninger (Kloak-, Vand-, Gas- og elektriske Ledninger) i eller over offentlige Veje og Gader udføres og bekostes af vedkommende Ledningsejer, medmindre der ved Kendelse af en Landvæsenkommission eller særlig Overenskomst mellem Ledningsejeren og den paagældende Kommunalbestyrelse er truffet anden Ordning. Man har herved henholdt sig til den i Øje-